

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 17: Forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (Ændring af bestemmelserne om fratagelse af alkoholbevilling, forbud mod ophold samt straf).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 2/10 2002. Første behandling 8/10 2002. Betænkning 21/11 2002. Anden behandling 29/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 97 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 58: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om tilskud til elproduktion. (Vedvarende energi, tilladelse til elforsyningsnet på søterritoriet m.v., fortrolighed m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 6/11 2002. Første behandling 12/11 2002. Betænkning 27/11 2002. Anden behandling 29/11 2002. Ændringsforslag nr. 1 af 9/12 2002 til tredje behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)).

Der var stillet 1 ændringsforslag af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Svend Auken (S):

Må jeg starte med at ønske økonomi- og erhvervsministeren tillykke med det opnåede resultat i Bruxelles under formandskabet med hensyn til liberalisering af el- og gasmarkederne. Jeg synes, det er godt, at en sag, som vi er mange der har kæmpet for i adskillige år, er det lykkedes at få på plads. Det viser, hvor svære tingene er.

Jeg tror, ministeren er enig med mig i, at det samtidig også er blevet klart, hvor langt fremme vi i Danmark faktisk har været i markedsåbning. Vi er faktisk et af de lande i Europa, der er gået længst i retning af at åbne vores markeder. Derfor er påstanden om energireformen, at den i virkeligheden ikke er en markedsåbning, en forfælt påstand.

Det, der bare er vigtigt for os at understrege, er, at der er en balance mellem markedsåbning på den ene side, miljø, forbrugerbeskyttelse osv. på den anden side.

Jeg vil også sige tak til ministeren, fordi han efter et massivt pres fra et flertal i Folketinget omsider har indbudt til forhandlinger om det måske største samfundsøkonomiske problem, vi har overhovedet, langt større end det, vi har brugt dage på at diskutere i forbindelse med finansloven, nemlig spørgsmålet om salg af de kommunale elforsyningsselskaber.

Potentielt drejer det sig om et meget stort to-cifret milliardbeløb, der kan blive lukket ud i efterspørgsel. Det vil komme et fåtal af kommuner, måske 40 kommuner, til gode på bekostning af 235 andre kommuner og borgerne i dem. Det vil ramme fuldstændig skævt, og det vil tvinge de forbrugere, der én gang har betalt for alle værdierne, til at forrente den nye kapital. Det vil risikere, som det jo allerede er blevet klart af et svar, vi har fået fra ministeren, at det vil kunne ramme varmemeforbrugere meget hårdt.

Jeg er glad for, at der nu omsider bliver forhandlinger, og vi har derfor trukket vores forslag til, hvordan man kan løse det her, tilbage. Vi vil gerne gå ind i forhandlinger med ministeren.

Men jeg har et spørgsmål til ministeren, som det er meget vigtigt for mig at få stillet her i Folketinget: Det kan vel ikke være sådan, at de kommuner, der får solgt deres elforsyningsselskab, før vi kommer i gang med de her forhandlinger, bliver stillet anderledes end dem, der får solgt deres selskaber efter?

I øjeblikket er der forhandlinger om en lille milliard kroner, så vidt man kan forstå på de offentlige forlydender, i Herning, og Hernings bystyre med meget fine forbindelser til regeringen har fået det indtryk, at man skal skynde sig. Derfor er det vigtigt for mig at få sagt, at Herning selvfølgelig ikke får en anden behandling end alle mulige andre kommuner i Danmark, bare fordi vi ikke er kommet i gang med forhandlinger. Vi må finde en løsning, hvis vi kan blive enige om en løsning, der sikrer ligebehandling mellem alle kommuner.

Må jeg så i øvrigt om selve forslaget, vi her skal stemme om, sige, at det er et led i en aftale. Vi har brugt halvandet år til at komme frem til det her, og ja, det har været et møjsommeligt arbejde. Vi har faktisk kæmpet os frem komma for komma, og nu er vi altså nået frem til et resultat, som vi kan godtage.

Der opstår dog hele tiden spørgsmål, og det er da også sket siden andenbehandlingen, og derfor vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte følgende selvindlysende fortolkning – men man skal jo altså være varsom med altid at gå ud fra, når det drejer sig om denne her lovgivning, at det selvindlysende også er det korrekte – at f.eks. en ejer af en vindmølle, der i øjeblikket kan afsætte sin strøm til en markedspris, der ligger over 36 øre, rent faktisk kan hæve de 36 øre, at det, der falder væk i kraft af loftet, er støtten, altså de 10 øre, de såkaldte CO₂-10 øre. Men det er ikke sådan, at vi nu har indført maksimalpriser på strøm for vedvarende, det er stadig væk markedsprisen, der er den afgørende. Det håber jeg ministeren kan klargøre. Jeg regner det for selvindlysende; jeg har svaret, at så tosset kan en regering selvfølgelig slet ikke optræde, så det går jeg ud fra som givet at ministeren bare kan svare ja til – men alligevel.

Kl. 15.55

Så det, der er det mest alvorlige, og det er, at som led i den aftale, vi indgik i juni måned, skulle regeringen fremlægge sin klimaredegørelse, og det skulle ske inden den 1. december, og efter hvad vi har hørt, var den færdig til udgivelse. Når vi henvendte os, fik vi at vide, at vi snart ville få klimaredegørelsen udleveret, og så pludselig, uden at man meddelte sine forligsparter noget – det kan være en fejl – men uden at vi fik nogen form for orientering, stod der pludselig i en pressemeddelelse fra Finansministeriet, at den først kom senere. Selv om man har indgået en aftale om, at den skulle komme inden 1. de-

cember, og selv om alle vidste, at den var færdig, kom den altså ikke.

Man kan sige, at det måske ikke er så vigtigt. Jo, det er vigtigt på ét punkt, for et led i den aftale, vi her indgår, er, at for nye vindmøller vil der ikke bare være tale om, at man får markedsprisen plus de 10 øre som kompensation for CO₂-afgifterne, det er jo CO₂-fri strøm, men at man også derudover skal have en miljøbonus, dog samlet set kun op til loftet på de 36 øre. Derfor er det jo helt afgørende for os, at denne miljøbonus kommer på plads.

En af de væsentlige forudsætninger for det her lovforslag er selvfølgelig, at vi kender regeringens beslutningsgrundlag omkring klima. Det har vi altså ikke gjort. Derfor ville det korrekte også i dag have været at tage det af Folketingets dagsorden og sige, at så må vi vente med det, indtil vi kender klimaredegørelsen.

Vi er nogle stykker her i Folketinget, der har diskuteret det, og vi mener, at det, der er sket, er virkelig, virkelig beklageligt. Vi tror ikke, ministeren har gjort det med vilje, men det er alvorligt for os og bringer meget stor usikkerhed ind i arbejdet. Derfor er det kun udtryk for, om jeg så må sige, en meget stram forventning til ministeren om, at nu kommer redegørelsen så også i januar, og at den på det punkt, hvor vi har en aftale, indeholder et klart beslutningsgrundlag, der lægger op til en opfyldelse af den aftale, nemlig en miljøbonus, der virkelig kan bruges. Det tror jeg er meget vigtigt at vi får ministerens ord for her.

Vi bliver formentlig ikke enige om den strategi, som, hvis man skal tro forlydender, går ud på, at vi bare kan lade CO₂ stige i Danmark, og så skal vi købe varm luft i Sibirien. Det er vel det mest kreative bogføringstrick, der nogen sinde er udtænkt: varm luft i Sibirien. Det tror jeg ikke vi bliver enige om, vi skal prøve, men det tror jeg bliver meget svært, men den del af det, der hedder miljøbonusen, er en del af denne her aftale, og der skal vi altså være kloge nok til, at uanset hvor meget vi kan være uenige om midlerne til opfyldelse af klimamålsætningen, er vi sikre på, at denne miljøbonus er på plads.

Så selv om det korrekte ville have været at trække forslaget her ved tredjebehandlingen, så vil vi ud fra de praktiske vanskeligheder med udstedelse af VE-beviser, som jo faktisk ville blive en stor bureaukratisk tomgang, afstå fra det af hensyn til borgerne og ud fra denne stramme forventning. Men det er ikke pynteligt, at denne redegørelse ikke er kommet, navnlig når vi ved,

at alle byggeklodserne er kendte og hele redegørelsen formentlig har ligget klar til trykning, og at det alene skyldes politisk uenighed mellem ministrene, at den ikke er kommet endnu.

Formanden:

Jeg skal understrege, at det også er tilladt at udtale sig om det stillede ændringsforslag, bare for en ordens skyld.

Fru Aase D. Madsen har bedt om ordet.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg takker for tilladelsen, for det var netop, hvad jeg ville udtale mig om.

Dansk Folkeparti har som bekendt i betænkningen redegjort for, at vi vil stemme ja til selve forslaget, men jeg kan oplyse, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for ændringsforslaget. Det betyder større udgifter i millionstørrelsen for elforbrugerne hvert år i en årrække fremover.

Kl. 16.00

Ændringsforslaget indebærer reelt en gavecheck i form af skrottingsbeviser, der kan have en værdi på op til 600.000 kr., da de er frit omsættelige. De 600.000 kr. kan gå til ejerne af de gamle afskrevne vindmøller, som allerede i mange år har været en stor indtægtskilde for ejerne.

Der ligger en reel gavecheck på to til tre gange effekten i de gamle møller, vel at mærke til den høje pris på 60 øre pr. kWh, og det har skabt sådan et rush for at få fat i disse skrottingsbeviser. Og som jeg sagde før: De kan nu sælges til meget, meget store beløb.

Dansk Folkeparti kan ikke være med til, at man sender hele regningen for disse meget, meget gode ordninger videre til elforbrugerne, og vi mener også, at der jo i L 58 ligger det, at ministeren skal nedbringe omkostningerne, de forventede stigninger på 2 mia. kr. om året, ved hjælp af den pris med loft over på 36 øre.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at ændringsforslaget virker i direkte modsat retning, for det sætter jo udgifterne til pristilskuddene på vindmøller op i en lang årrække fremover, og der er kloge hoveder, der har beregnet, at det altså løber op i milliardbeløb.

Det er begrundelsen for, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for ændringsforslaget, men vi stemmer, som jeg sagde før, for selve forslaget, for vi mener, det er et skridt i den rigtige retning med hensyn til at få nedbragt udgifterne i forbindelse med vedvarende energi.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg ville på vegne af SF gerne kvittere for de ændringsforslag, som ministeren er kommet frem med undervejs, også det seneste. Det lever vel op til kravet om, hvad vi har på dagsordenen lige nu.

Jeg vil også gerne kvittere for, at ministeren undervejs har lyttet til en række af de usikkerheder, der er blevet rejst om lovforslaget, som det lå ved førstebehandlingen. Jeg synes i hvert tilfælde, at det for vores vedkommende har været en udvikling, hvor vi er blevet imødekomet på de væsentligste punkter. Det handler om spørgsmålet om udgifterne til balanceringsydelse; det handler om afregningsprisen, at man ikke kan modregne i den, efter at der er gået et år; og det handler om en række andre spørgsmål.

Men når det er sagt, vil jeg også godt sige, at jeg har det sådan, at jeg lige nu er både vred og enormt frustreret over den måde, regeringen har håndteret energiaftalerne på.

Da regeringen trådte til for et år siden, overtog den et sæt af aftaler, som den selv havde været med til at indgå som opposition, mellem Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti. Med det overtog regeringen selvfølgelig forpligtelsen til at sikre fremdrift i implementeringen af de aftaler. Det er jo den forpligtelse, man sidder med, når man er regering.

Jeg må sige, at den forpligtelse har regeringen været ualmindelig dårlig til at håndtere. Det tog over et halvt år, fra regeringen trådte til, til vi nåede frem til en principiel aftale, nemlig aftalen af 19. juni i år, om, hvad der skulle erstatte det VE-bevis, som ellers skulle være trådt i kraft den 1. januar 2003.

Aftalen indeholder en række punkter, og den indeholder en række tidsfrister. Den indeholder en tidsfrist, der hedder den 1. september, hvor der skulle være fremsat forslag om biogas og biomasse. Den indeholder en tidsfrist, der også hedder den 1. september, hvor der skulle være fremsat forslag om energibesparelser. En dato, der hedder september, hvor energiredøgørelsen skulle være kommet. En dato, der hedder den 1. december også i år, hvor beslutningsgrundlaget for, hvordan Danmark skal leve op til Kyoto-forpligtelserne, også skulle være lagt frem.

Kl. 16.05

Her et år efter, at regeringen trådte til, og et halvt år efter, at vi indgik en principaftale i juni, står vi så med et hjørne af vores aftale, som vi nu

behandler ved en tredjebehandling. Jeg vil faktisk tillade mig at kalde det et halvt hjørne. For det indeholder noget af det, vi aftalte, nemlig tilskuddet på 10 øre, maksimalprisen på 36 øre for ny vindkraft og en række andre ting.

Men det indgik jo i den aftale, at der også skulle være en miljøbonus. Størrelsen af den miljøbonus skulle ifølge aftalen forhandles sammen med beslutningsgrundlaget for, hvordan Danmark opfylder Kyotoaftalen. Det var det, vi skulle have haft inden den 1. december i år. Der skulle vi have haft regeringens udspil.

Jeg var, tror jeg, som alle de andre aftaleparter – i hvert fald i oppositionen – i den gode tro, at de papirer rent faktisk ville komme. Det baserede jeg bl.a. på, at embedsmænd fra ministeriet ved offentlige møder sad og talte, som om den deadline naturligvis ville blive respekteret. De kunne derfor ikke sige ret meget om indholdet, men der gik jo ikke ret meget tid, før man kendte indholdet.

Hvad skete der så? Der skete i stedet for det, at fredag den 29. november blev jeg om eftermiddagen ringet op af en journalist, der gerne ville have en kommentar til, at regeringen ikke kom med et beslutningsforslag som lovet inden den 1. december. Jeg tænkte ah, og jeg sagde til journalisten: Jeg tror lige, jeg venter og ser, om der ikke kommer noget fra regeringen selv, i det mindste en meddelelse om, at det er forsinket. Der kom ikke noget. Så talte jeg naturligvis med journalisten og sagde, at den begrundelse, der blev fremlagt, var den tyndeste begrundelse, jeg i øvrigt havde hørt. Men min bestyrtelse var faktisk størst over, at det hele baserede sig på en pressemeddelelse, der var sendt ud, ikke i Økonomi- og Erhvervsministeriet, hvor ansvaret ligger, men i Finansministeriet. Det synes jeg godt nok var både skrap og virkelig noget, der vidner om, hvilket hundeslagsmål der må foregå i regeringen på det her område.

Men det er så den del af den. Der kunne man dog sige, hvis man kølede sig lidt ned, at det er udtryk for manglende pli og for, at regeringen ikke har læst sin Emma Gad. Den ved ikke, hvordan den opfører sig bare nogenlunde ordentligt.

Det værste er selvfølgelig, at vi nu står med et lovforslag, som vi behandler. Det skal træde i kraft den 1. januar 2003, og vi mangler bare en indikation af, hvilken størrelse den miljøbonus for vind skal have. Vi er jo slet ikke gået i gang med at diskutere miljøbonus for de andre ved-

varende energi-teknologier, som også er en del af den aftale, vi har fra juni måned.

Vi står med andre ord i en situation, hvor vi risikerer at købe katten i sækken. Vi aner faktisk ikke, om det her fører til, at regeringen om en måned kommer med et forslag, der hedder måske ikke 0, men så 1 øre eller 2 øre. Det ved vi faktisk ikke noget om. Hvis nu regeringen gør det, har det jo afgørende betydning for mulighederne for at realisere planerne om at lade havmølleparker gå i udbud. Det er helt klart, at hvis en miljøbonus ligger på det niveau, vil der være uendelig svage muligheder for, at man kan få nogen til at byde på havmølleparker.

Hvis det bliver situationen, spiller vi os en meget stor mulighed for at dække en del af den klimaforpligtelse, vi skal dække, af hænde. Det andet, der sker, er, at vi overhovedet ikke udbygger og dermed får svækket forsyningsikkerhed. Ud af det kommer der stigende energipriser. Det ved alle. Det er sådan set det modsatte af, hvad jeg ellers synes, at ministeren har lagt frem som regeringens politik, siden regeringen trådte til.

Så jeg synes faktisk, at ministeren som minimum skylder os en indikation af: Hvor er det, han som minister og som ansvarlig på regeringens vegne for det her område ønsker at bevæge sig hen i den kommende periode? Jeg er klar over, at jeg ikke får ministeren til at komme herop og offentliggøre planen. Den kommer først i januar. Men jeg mener, det må være rimeligt, når man har en aftale, at man i det mindste siger: Jamen det her er, fordi vi er for sent på den, men det går ikke ud på at snyde nogen. Det går ikke ud på at lade regnebørsterne ovre i Finansministeriet sidde med deres regnskaber langt væk fra den egentlige energiverden, som de kender uendelig lidt til, og prøve at få squeeze endnu et par øre ud med mulige katastrofale følger for Danmarks mulighed for at opfylde Kyotoforpligtelsen.

Kl. 16.10

Med opfyldelse mener jeg naturligvis en opfyldelse, hvor langt, langt den største del er CO₂-besparelser, som vi selv skal stå inde for. Men jeg er da ikke i tvivl om, at der sidder nogle af de hurtige regnebørster derovre, der tror, at det her kan man udelukkende købe sig til eller næsten udelukkende købe sig til, og en stor del af det f.eks. i Rusland, som jeg ikke ligefrem betragter som nogen stærk samarbejdspartner, som landet ligger, eller måske i andre lande. Så jeg synes, ministeren skylder at komme herop

og give en indikation af, hvad det er, han som minister slås for på vegne af regeringen. Hvor er det, han vil hen med det her?

Så vil jeg blot til allersidst sige, at jeg virkelig synes, det har været et meget uheldigt og meget, meget, meget langsommeligt forløb. Jeg håber ikke, at det kommende år bliver lige så langsommeligt, for så kan vi se frem til, at vi simpelt hen ikke har en kinamands chance for hverken at implementere det ene eller det andet, heller ikke på Kyotoforpligtelserne, hvor vi jo har en målsætning, vi skal leve op til i 2008.

Hvert eneste halve år, vi ikke handler på det her område, vokser den pukkel af CO₂-udslip og udslippet fra andre drivhusgasser, som vi skal indfri. Så opgaven bliver jo ikke lettere af, at man venter. Den bliver udelukkende sværere.

Martin Lidegaard (RV):

På vegne af Det Radikale Venstre vil jeg også gerne starte med at kvittere for ændringsforslagene, som vi alle sammen kan stemme for, og som vi synes alle sammen er udtryk for en god vilje hos regeringen, og de trækker i den rigtige retning.

Jeg vil også gerne gentage det, jeg tidligere har sagt, at i betragtning af, hvor langt parterne bag det her forlig startede fra hinanden, synes jeg egentlig, det er ganske flot, at vi har nået hinanden. Det er også grunden til, at Det Radikale Venstre efter en lang drøftelse, vil jeg gerne sige, både med os selv og med andre politiske partier, er blevet enig med sig selv om, at vi fortsat vil støtte det samlede lovforslag i dag.

Når vi har været i tvivl, skyldes det selvfølgelig de ting, som både hr. Svend Auken og fru Anne Grete Holmsgaard har været inde på: den helt fundamentalt ubehagelige situation at stå i som forligspartner, hvor man altså har en aftale, og man har en brik, der mangler i den aftale, som man har fuld enighed om skal på plads, før vi vedtager loven.

Vi får at vide under debatten af L 34 ganske få dage før den 1. december, at den kommer inden den 1. december. Vi får så at vide i allerallersidste øjeblik, at det gør den ikke alligevel. Vi står derfor nu i dag og vedtager en lov, men vi har ikke nogen jordisk chance for at vide, hvad slutresultatet egentlig bliver.

Derfor vil jeg selvfølgelig slutte mig til de andre ordførere og bede ikke bare ministeren, men også ordførere fra regeringspartierne om at tilkendegive, hvor de forestiller sig, at den miljøbonus lander henne, for det vil altså give en sik-

kerhed for os andre, som vi har brug for for at kunne forsvare, at vi fortsat støtter.

En anden grund til, at vi fortsat støtter, er selvfølgelig, at vi ikke vil beskyldes for ikke at stå ved det, vi har lovet, og at nogle kunne få en god undskyldning for at skippe os af. Vi står ved de forlig, vi indgår, og vi har stadig væk tillid til, at ministeren ønsker at levere det, han har lovet at levere.

Jeg vil gerne sige, at når vi selv i den her situation fra vores side vælger at stå ved vores løfter og hjælpe denne lov på vej af hensyn til både vindmøllejerne og de forskellige parter, der er involveret i aftalen, så forventer vi og håber virkelig også, at man vil leve op til vores tillid, og at vi i januar måned vil få ikke bare en klimaaf-tale, men også en miljøbonus, der sikrer, at der fortsat vil blive bygget havvindmøller og produceret vindkraft i Danmark.

Det ville være fantastisk, at høre det fra ministeren eller Venstres ordfører. Jeg kan jo som de andre ordførere ikke rigtig se anden grund til, at man i sidste øjeblik aflyser klimaplanen, end at man åbenbart har en stor intern uenighed. Derfor kunne det være interessant at høre både Venstres og De Konservatives ordførere på det her område: Hvad forestiller de sig med den miljøbonus? Det ville gøre os andre og befolkningen en lille smule klogere på, hvad det egentlig er for en lov, vi vedtager om ganske føje øjeblikke.

Kl. 16.15

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg vil også begynde med at kvittere for de ændringsforslag, der er stillet undervejs, hvilket jo også er et udtryk for samarbejde og en vilje til at lytte og også tydeliggøre de elementer, der har været lidt tvivl om.

Når det gælder aftalen i sin helhed, må vi sige, at forløbet har været langt og også noget problematisk. Der er stadig områder i lovforslaget, som ikke er opfyldt, men Kristeligt Folkeparti stemmer selvfølgelig ja til forslaget, for vi står ved den aftale, vi har indgået, og for os står et ord og en aftale selvfølgelig ved magt.

Men der er jo elementer, som ikke er på plads. Vi blev i aftalen lovet, at denne her klimaredegørelse skulle være klar i december, fordi den også skulle danne grundlag for den efterfølgende miljøbonus, som er meget vigtig også i forhold til havmølleparker, som jo skal i udbud. Vi er blevet lovet det, men efterfølgende fik vi via pressen at vide, at det ikke blev til noget, og at

det blev udskudt til januar. Det er ikke den bedste måde at samarbejde og være i et forlig på.

Jeg vil meget opfordre til, at ministeren gør sin holdning klar i forhold til, hvor vi er henne i fremtiden, når det gælder miljøbonus, når det gælder havvindmølleparker, for det er vigtigt at få ministerens ord på, at der sker en udvikling på området, også for at vi kan opfylde vores internationale forpligtelser i fremtiden. Så jeg vil meget gerne have, at ministeren her efterfølgende tilkendegiver, hvordan det kommer til at se ud i fremtiden.

Det er i hvert fald meget vigtigt for os i Kristeligt Folkeparti, at havvindmølleparkerne ikke bare er ord og tom luft, men at der kommer nogle realiteter bag, at det bliver til noget, at det bliver en reel mulighed.

På trods af de problemer, der har været i forhold til samarbejdet, at det ikke har været let, og at vi er blevet informeret via pressen, har jeg dog alligevel en vis – skal vi sige – positiv holdning til det fremtidige samarbejde og et håb om, at det bliver forbedret, og at der kommer en mere klar kommunikation mellem ministeren og forligspartierne, så vi ikke kommer ud i de her problemstillinger, som vi må erkende der har været i forhold til aftalen og til det, der endnu ikke er klarhed over på nuværende tidspunkt.

For jeg må sige, at vi lidt køber katten i sækken, når vi ikke helt ved, hvad det nu er, vi nu stemmer ja til. Men vi vil gøre det i overbevisning om, at det er godt både for hele vedvarende energi-området og for industrien, og vi håber, at ministeren fremover vil anstrenge sig noget mere, end han har gjort hidtil.

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne bekræfte, at det lovforslag, vi her har til tredje behandling, er resultatet af en meget lang proces og nogle svære forhandlinger. Men det er vel også kun et udtryk for, at det er teknisk komplicerede ting, vi har med at gøre, som involverer mange mennesker og store summer, og som har med vores konkurrenceevne at gøre.

Jeg er glad for de tilkendegivelser, som vi har hørt fra Socialdemokratiets ordfører, fra SF's ordfører, fra Det Radikale Venstres ordfører og Kristeligt Folkepartis ordfører om at ville vedstå forligsaftalen fra 19. juni og medvirke positivt ved tredjebehandlingen af forslaget her i dag.

Jeg vil også gerne tilkendegive, at vi den 19. juni indgik en aftale, som indeholder et nyt begreb i miljøpolitikken, nemlig en miljøbonus.

Det var også klart, at den bonus ikke kunne fastsættes, før vi havde en klimastrategi klar, og Venstre står naturligvis bag ministerens tilsagn om, at denne klimastrategi skal foreligge ved udgangen af januar måned.

Kl. 16.20

Det er også klart, at vi ikke vil kunne udforme en sådan national klimastrategi, før vi har fastsat reglerne i EU-regi. Det har vi først just fået, og derfor har det ikke været muligt sagligt og redeligt at kunne give en indikation på størrelsen af den omtalte miljøbonus. Men det vil kunne gøres efter forhandlinger i forligskredsen, når klimastrategiplanen foreligger i løbet af januar. Og jeg vil også gerne tilkendegive, at vi vil medvirke til at give den et reelt indhold og en substans, der nøje svarer til forligsteksten af 19. juni, hvor vi taler om en omkostningseffektiv styring af vores klimaforpligtelser.

Så vil jeg også gerne sige til fru Bødil Kornbek og til hr. Martin Lidegaard, at med hensyn til havvindmølleparker er der jo ingen tvivl om, at vi herhjemme har udviklet et ganske unikt koncept for vedvarende energi-produktion, som også har industripolitiske aspekter.

Det er forhold, vi skal forholde os sagligt og seriøst til i fremtiden. Vi har bestemt ingen intentioner om at gøre det umuligt fremover at kunne etablere havvindmølleparker i Danmark. Derimod er der meget, der tyder på, at havvindmølleparker vil blive mere effektive, at markedet vil stige, og at muligheden for at fungere på markedets vilkår i de kommende år vil stige markant. Men vi vil også gerne i den sammenhæng operere med de muligheder, som det nye miljøbonusbegreb giver os mulighed for.

Med de ord håber jeg, at vi kan fortsætte et fornuftigt samarbejde, om end det somme tider kan være vanskeligt, fordi det er store og komplicerede sager, som kan tage lang tid. Vi har alligevel får snakket os frem til en løsning, som vi alle sammen kan være fælles om, og som peger fremad for miljøet, for dansk energiproduktion og for konkurrenceevnen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes egentlig, at hr. Kim Andersen skulle have holdt sig fra at gentage den der dårlige bortforklaring om, hvorfor der ikke kom et udspil den 1. december. Det er lidt pinligt. Alle ved, det er hamrende pinligt, alle ved, at det er en elendig forklaring at henvise til et kvoteditrektiv, for forslaget har ligget i lang tid og har

været igennem Europaudvalget masser af gange, og alle ved jo, at man kan fremlægge alternativer under den ene og den anden forudsætning.

Så ærlig talt: Lad nu være med at trampe i det. Regeringen har kvæjet sig i det spørgsmål og er øjensynlig oppe at toppes indbyrdes, men lad dog være med at stå og demonstrere det én gang til.

Så vil jeg også godt sige til hr. Kim Andersen, at jeg er glad for, at han bekræftede to ting, nemlig at Venstre støtter udbygningen af havmølleparker, og at Venstre også ser det som et erhvervspolitisk tiltag og ikke udelukkende som et spørgsmål om, at man skal rulle med nogle få øre, altså om en miljøbonus skal være på det ene ørebeløb eller det andet ørebeløb. Jeg er glad for, at hr. Kim Andersen også indser og erkender, at det her er et vigtigt og dynamisk instrument i en videre erhvervsudvikling i Danmark, hvor vi indtil nu er i front, men hvor vi risikerer at miste den førertrøje, hvis vi ikke fortsætter udbygningen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil også meget gerne kvittere for tilsagnet om at ville stå ved den aftale, som handler om, at vi skal have skabt et grundlag for at kunne udbygge vores havvindmølleparker. Det vil vi se frem til at forhandle om i januar.

Det, der bragte mig herop, var sådan set det samme, som bragte fru Anne Grete Holmsgaard herop, nemlig det med at klimaplanen er blevet udskudt på grund af det der direktiv, som er blevet diskuteret.

Da vi diskuterede et andet lovforslag, nemlig lovforslag nr. L 34, den 12. november i år, var der gentagne gange lovning på, at klimastrategien stadig væk ville komme inden for de her 14 dage, altså inden den 1. december. Derfor kunne det være interessant at høre både for os og for befolkningen, også, for at vi kan blive mere nuancerede i vores grundlag: Hvad skete der egentlig i løbet af de 14 dage, som gjorde, at regeringen pludselig var nødt til at udskyde klimaplanen? Hvad er det for en diskussion, der pågår om ikke blandt partierne, så blandt ministrene og i apparatet? Hvad er hurdlen? Det samme spørgsmål kunne man jo stille ministeren.

Kl. 16.25

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først vil jeg forholde mig til ændringsforslaget og derefter til resten af lovforslaget.

Der er blevet stillet et ændringsforslag ved tredjebehandlingen af lovforslag nr. L 58. Der er tale om en lovteknisk præcision af det aftalte pristillæg på 17 øre pr. kWh for skrotningsbeviser, der også i 2003 kan gives til nye vindmøller.

Det følger af lovforslaget, at vindmøller, som bliver nettilsluttet her den 31. december 2002, går over til at få markedspris og pristillæg på 10 øre pr. kWh. Det har ikke været meningen, at vindmøllejerne skal være afskåret fra at få pristillægget for skrotningsbeviset for vindmøller, som bliver nettilsluttet senest den 1. januar 2004.

Da det ikke fremgår af loven selv, har der imidlertid været tvivl om, hvilket man er blevet oplyst om, hvorvidt skrotningsbeviserne kan anvendes for nye vindmøller, som bliver nettilsluttet efter den 31. december i år. Formålet med ændringsforslaget er således at gøre det klart, at pristillægget stadig væk kan ydes for skrotningsbeviser for vindmøller nettilsluttet frem til den 1. januar 2004.

I forhold til det endelige lovforslag, der ligger her ved tredjebehandlingen i dag, og de spørgsmål, der er blevet rejst – der er blevet brugt nogle rimelig store tillægsord – vil jeg godt kvittere for de resultater, der er nået, også internationalt, og også for det samarbejds-klima, forhandlingerne har været ført i, så vi nu har de her aftaler.

Jeg vil gerne beklage, at regeringen ikke som lovet ved indgåelsen af aftalen, har fremlagt et beslutningsgrundlag for en omkostningseffektiv udfyldelse af Danmarks klimaforpligtelser her pr. 1. december 2002. Jeg vil gerne sige til hr. Svend Auken, at det er jo ikke, fordi man ikke vil komme med det, men man er ikke færdig med det.

Endnu en gang: Jeg har hørt kritikken, og det er selvfølgelig også berettiget, at når vi ikke leverer til tiden, får vi kritik for det. Det må jeg blot notere mig, og det har jeg taget til efterretning. Det er ikke lykkedes at levere varen til tiden.

Jeg vil også sige, at i går blev der jo nået til det, vi kalder politisk enighed, om CO₂-kvoteditrektivet, og det synes jeg også er noget, der må indgå i de kommende drøftelser. Ifølge aftalen af 19. juni skal drøftelserne af den danske klimastrategi også ske på baggrund af en afklaring af EU-drøftelserne.

Når beslutningsgrundlaget så er fremlagt, skal aftaleparterne jo drøfte størrelsen af en miljøbonus. Ordførerne har spurgt meget tæt ind til i dag, om ministeren dog ikke kan angive en størrelsesorden. Jeg har hele tiden sagt, at det kan ministeren ikke, selv om ministeren godt vil, for hvis jeg lover et eller andet fra Folketingets talerstol, og det ikke bliver resultatet, så ved jeg godt, hvem der står med ansvaret, så har jeg jo vildledt Folketinget og alt muligt andet.

Jeg kan bare sige, at der vil blive indledt forhandlinger om størrelsen på miljøbonus, når beslutningsgrundlaget ligger der, og når størrelsen af miljøbonus er afklaret, vil beløbet kunne optages i elforsyningsloven ved en lovændring snarest derefter.

Hr. Svend Auken stiller nogle konkrete spørgsmål om, hvad der sker med hensyn til elforsyningsvirksomheder, der nu bliver afhændet. Han kunne også kvittere for, at vi skal have en drøftelse om, hvordan vi håndterer afhændelsen af de her energiforsyningsvirksomheder.

Til det kan jeg sige, at da vi behandlede forslaget fra oppositionen her i Folketingssalen om det, jeg i daglig tale vil kalde en dobbelt lex NESA, måtte jeg jo konstatere, at regeringen ikke rigtig havde flertal her i salen. Men det var også svært at finde ud af, hvad man mener i resten af Folketinget, for nogle ønsker nærmest lex NESA afskaffet, og nogle ønsker en dobbelt lex NESA.

Det konkrete spørgsmål er: Hvad sker der, hvis der handles før? Jeg vil sige, at det er meget svært at give et helt klart svar på det i dag. Vi har søgt at få en afklaring på det her område, og det får vi. Vi har haft store diskussioner her i Folketingssalen og i udvalget om, hvordan vi håndterer det, når en kommune begynder at afhænde nogle værdigoder. Det kunne jo være en debat, der kunne dreje sig om ejendomme, men nu er det så elforsyningsvirksomheder, det drejer sig om.

Kl. 16.30

Jeg har sagt og har udsendt en pressemeddelelse om, at jeg indkalder samtlige Folketingets partier til en drøftelse af spørgsmålet i januar måned. Så må vi se, om enderne kan nå sammen i et forlig på tværs af Folketingssalen om, hvordan vi håndterer denne problemstilling.

Så kan man diskutere, om der skal lovgives med tilbagevirkende kraft eller ej. Men der er jo ikke rigtig nogen, heller ikke ude på markedet, der ved i dag, hvordan det hele spænder af, og derfor er der også en forventning på markedet om, at der kommer en afgørelse. Det vil jeg ar-

bejde på at vi får, og jeg vil begynde drøftelserne, når vi kommer ind i januar måned.

Hr. Svend Auken spørger til støtten lige nu, hvor elprisen er høj på eksportmarkederne, og der er nogle, der tjener godt med penge. Jeg kan bekræfte, at det er støtten, det drejer sig om.

Fru Anne Grete Holmsgaard talte om vore internationale forpligtelser og om selve proceduren omkring udsættelsen. Den må jeg jo tage på min kappe. Jeg skrev til forligspartnerne den samme eftermiddag, som jeg blev klar over, at vi ikke kunne levere til tiden, men beskeden kom ikke frem, før pressen fik nys om det. Nu forventer jeg ikke, at man sidder her sidst på dagen og om aftenen – det gør ministeren indimellem – men selvfølgelig skulle man have haft den orientering, før man hørte den andetsteds fra.

Med hensyn til forsyningssikkerheden kan jeg sige, at regeringen er også optaget af, at der er forsyningssikkerhed på energiområdet. Vi ved også, at man i EU i de kommende år bliver mere og mere afhængig af energi udefra, og derfor er det jo beklageligt, at vi ikke har kunnet få en energidialog med Rusland, i hvert fald ikke i de seneste måneder. Det har ikke været muligt, og det bliver det nok heller ikke lige i disse uger.

Hr. Martin Lidegaard forventer, at regeringen lever op til, at der skal bygges havmøller, og at der stadig skal sættes på vindkraft. Jeg tror faktisk, jeg under hele forløbet har givet til kende, at jeg forventer, at der kan komme et udbud på havmøller, men jeg har også tilkendegivet meget tidligere, at det skal ske på mere kommercielle vilkår end i den tidligere regerings tid.

Jeg mener også, som udtrykt af Venstres ordfører, at der er en fremtid for havmøller. Effektiviteten bliver større og større, og vi ved allerede nu, at prisen for en kWh på de nye havmøller bliver lavere og lavere. Lige i øjeblikket er det ikke faldende energipriser i Europa, vi kan se, men en liberalisering skulle gerne trække priserne i den retning, hvilket jeg selvfølgelig heller ikke er i tvivl om. Men det er svært at spå, især om fremtiden.

Fru Bodil Kornbek kvitterede for ændringsforslagene, og jeg havde selvfølgelig heller ikke forventet ret meget andet. Men angående aftalen i sin helhed må jeg igen sige det, jeg har sagt til de andre ordførere, nemlig at jeg beklager, at hun skulle underrettes via pressen.

Hvor ligger miljøbonusen? Det har været det gennemgående fra hele oppositionen, om jeg kan komme med et bud på, hvor den ligger. Jeg har sagt i udvalget, og jeg vil gerne gentage det i

dag her fra Folketingets talerstol, at det kan jeg ikke. Vi har en klimaredegørelse, der kommer et beslutningsgrundlag, så skal vi have en diskussion om det, og når beslutningsgrundlaget er fremlagt, skal aftaleparterne drøfte størrelsen af miljøbonusen. Det er det, der står i aftalen, og jeg beklager, at jeg ikke har kunnet levere varen pr. 1. december.

Men når det er sagt, så mener jeg jo faktisk, man skal glæde sig over, at der i dag ligger en aftale, som både den enkelte forbruger og virksomhederne får gavn af, fordi der bliver bedre mulighed for at drive virksomhed og lign. til nogle priser, der er anderledes end dem, der egentlig var lagt op til. Det er vi fra regeringens side faktisk glade for, for det betyder noget for dansk erhvervsliv, og det betyder noget for forbrugerne. Jeg ved godt, at på de enkelte politikområder er der generelt en del afstand mellem regeringen og oppositionen, men jeg synes faktisk, der ligger en aftale her, som er til gavn for hele Danmark.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
 Hr. Svend Auken som ordfører.

Kl. 16.35

Svend Auken (S):

Det, jeg er allermost glad for, er, at dette forløb viser, at energireformen, som vi i sin tid indførte efter meget, meget grundige forhandlinger mellem seks partier i Folketinget – i virkeligheden seks et halvt parti, men det halve parti er jo forsvundet – hele dette meget omfattende aftalekompleks har givet Danmark en førerstilling med hensyn til liberalisering og miljø på energiområdet, og det har også vist sig at være robust i tilfælde af regeringsændringer.

Da jeg sammen med den nuværende finansminister og andre forhandlede aftalerne på plads i sin tid, var pointen netop, at vi trods forskellene i vore udgangspunkter, som økonomi- og erhvervsministeren her opridsede, var i stand til at lave noget, der var robust. Vi skabte en robust ramme for hele energisektoren, den hvilede på et bredt flertal i Folketinget, og jeg tror faktisk, det allerflotteste resultat er, at den energiformaftale, vi i sin tid lavede under den tidligere regering, holder under den nuværende regering. Det kræver, at vi lytter til hinanden og tager hensyn til hinanden, og det er altså lykkedes.

Men det behøver altså ikke at tage 6 måneder for at få det omsat til lovgivning, hver gang vi er enige om noget. Jeg respekterer, at forskellige ar-

ter kan have forskellige drægtighedsperioder, men hvorfor økonomi- og erhvervsministeren skal være den i dyreriget, som har den længste, fatter jeg ikke helt. Dette forslag har som bekendt været undervejs i halvandet år.

Jeg er glad for bemærkningen om det selvindlysende for vindmølleejerne. Jeg havde heller ikke ventet andet.

Så til den sag, som jeg tror bliver Folketingets største sag i 2003, nemlig spørgsmålet om salg af de elforsyningsselskaber i kommunerne, som hviler i sig selv – ikke i kraft af, at kommunen har investeret, ikke i kraft af, at der har været konkurrence på området, men i kraft af, at forbrugerne har været tvunget til at aftage strøm et ganske bestemt sted og har betalt for den. Nu er der nogle tilfældige kommuner, der skal score gevinsten ved det, og det bliver det største spørgsmål overhovedet. Her taler vi altså ikke om 5 eller 10 mio. kr.; her taler vi om 5, 10, 15, 20 mia. kr. Dem bliver vi nødt til at neutralisere, og vi bliver nødt til at gøre det på en retfærdig måde.

Jeg er ikke interesseret i at foregribe en i øvrigt vanskelig drøftelse, som jeg håber ender i et resultat. Spørgsmålet er tæt knyttet til energireformen, aftalen mellem energireformpartierne, og jeg håber, vi i fællesskab kan løse også dette problem, som jo delvis er lidt selvskabt. Men lad det hvile.

Vi erkender, at det ikke kan være det forhold, om man har været hurtigt eller langsom, der skal bestemme, hvordan løsningen bliver. Det ville jo være fuldstændig vanvittigt, hvis vi sagde, at nu gør vi noget, der gælder for alle kommuner i Danmark undtagen Herning, og at det i øvrigt sker på bekostning af Ikast og alle øvrige nabo-kommuner. Det ville ikke være rimeligt.

Blandt de instrumenter, som indtil videre har været nævnt, har været deponering og spørgsmålet om bloktilskud osv. Begge disse instrumenter kan anvendes uden at skabe det problem, som jeg tror ministeren og jeg er enige om, at vi skal undgå, nemlig lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det er jeg interesseret i, og jeg tror egentlig, jeg fik bekræftet her, at ministeren deler mit ønske om, at vi skal behandle folk lige.

Hvis jeg af hensyn til julefreden skal ytre endnu en positiv bemærkning, skal det være, at ministeren efter at have været sorgløs er blevet mere og mere alvorlig under behandlingen af sagen. Man kan prøve at forestille sig, at vi pumper milliarder af kroner ud til en kommune nord for København, nemlig Gentofte, f.eks. 4 mia. kr.

uden modregning i bloktilskuddet. Det var jo at gøre nar af resten af befolkningen, hvis det skete, og jeg vil gerne udtrykke anerkendelse af, at der er krøbet et stænk af alvor ind i ministerens udtalelser, når han taler om det. En politisk modstander skal man altid anerkende, når der er grund til det, og det håber jeg der er i dette tilfælde.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det, der bringer mig herop, er, at hr. Svend Auken siger, at der er kommet et stænk af alvor og ansvar ind i mine udtalelser.

Efter debatten her i dag om salg af elforsyningsvirksomheder må jeg notere mig, at Dansk Folkeparti har en helt klar holdning til, hvordan den sag skal spænde af, og at venstre side af salen har en anden, mens regeringen ligger cirka midt mellem, som jeg også sagde under behandlingen af forslaget. Det må vi så prøve at få en forhandling om.

Kl. 16.40

Den debat skal jeg ikke tage hul på i dag, men der rejser sig altså nogle spørgsmål. Jeg har sagt, at der skal forhandles, og at jeg efter nytår indkalder alle Folketingets partier til forhandling i ministeriet om sagen, men dette spørgsmål rejser sig: Kan kommunerne afhænde deres bygninger eller noget andet?

Nu er der en fokusering på elforsyningsvirksomheder, dem ønsker man særlige regler for, og jeg må jo som minister bøje mig, når der er et flertal i Folketinget, der ønsker at diskutere tingene. Det gør jeg selvfølgelig også, men det er altså ikke en sag, som er ualmindelig nem at håndtere.

Hr. Svend Auken var hurtigt til at drage den konklusion, at alle skal stilles lige. Lad os nu se, hvad forhandlingerne fører til, og hvad vi bredt i Folketinget kan blive enige om. Jeg har noteret mig synspunktet hos Dansk Folkeparti om, at det ikke skal komme den enkelte kommune til gode, det er også det, jeg har hørt fra Socialdemokratiet i dag, og det har jeg også hørt fra andre. Men det er nok ikke under forhandlingen i dag om lovforslaget her, vi skal begynde at tage sagen op, for så tror jeg faktisk, vi kunne sidde her til midnat, hvis vi skulle nå til vejs ende.

Med hensyn til drægtighedsperioder er der jo nogle skabninger i dyreriget, der har nogle lange perioder. Nogle af de dyr er også meget kloge dyr, men det skal jeg heller ikke komme nærmere ind på.

Så vil jeg godt kvittere over for Dansk Folkeparti, fordi de stemmer for lovforslaget, for det trækker som sagt godt i den rigtige retning. At man så ikke kan stemme for ændringsforslaget er jeg indforstået med.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg er glad for, at han beklagede forløbet omkring det manglende udspil til en klimaplan. Det synes jeg da der er lidt cigarføring over, og jeg håber, Venstres ordfører vil lære lidt af det, så vi også får en beklagelse fra hr. Kim Andersen.

Så vil jeg også sige, at jeg synes, det er fint, at ministeren har accepteret at indkalde til drøftelser om salg af elforsyningssselskaber; hvordan den sag skal håndteres. Det handler både om elforsyning og varmforsyning, det kan vi jo bl.a. se af den sag, der kører i Herning.

Vi kan også se, at i øjeblikket går elskaberne så meget efter deres egen indtjening, at de presser varmemarkedet fuldstændig urimeligt, og det er jo noget, der har meget større konsekvenser for en almindelig familie end elregningen. Elregningen for en almindelig familie er typisk 7.000-8.000 kr., mens varmeregningen afhænger lidt af, hvor man bor. Hvis man bor i Aalborg, er den vel nede under 10.000 kr., men hvis man bor andre steder, kan den være helt op til 20.000 kr. om året., så det har virkelig stor betydning, at vi får stoppet denne trafik med, at varmeafgifterne kan presses op.

Nu er det jo rent faktisk lovforslag nr. L 58, vi har til behandling her, så jeg vil godt vende tilbage til det. Jeg er glad for, at det ser ud til, at ministeren fortsat er indstillet på, at der skal bygges yderligere havmøller. Jeg går ud fra, at ministeren mener havmølleparker, men jeg vil godt have at vide: Tror ministeren, at det kan lade sig gøre til en pris, der ligger under det loft

på 36 øre pr. kWh, som vi er enige om og har fastsat i aftalen af 19. juni 2002?

Af den havmøllerapport, der udkom for godt og vel en måned siden, og som ministeriet selv har ansvaret for, fremgår det, at hvis man tager det mest nærliggende scenario, nemlig møller, der er en halv gang så store som dem, der er opført på Horns Rev – altså 3-megawatt-møller, som vi endnu ikke har nogen erfaring med at opstille, i stedet for 2-megawatt-møller – og hvis man tager de almindelige usikkerheder i betragtning og f.eks. siger, at det opføres på Horns Rev, så får man en gevinst af, at man ikke skal lægge et helt nyt forsyningskabel ud; man får gevinst af hele den knowhow, man har, men der vil selvfølgelig også være en risikopræmie. Der ender man så på en pris, der hedder 37 øre pr. kWh, altså i overkanten af det, vi har aftalt som loft.

Kl. 16.45

Nu er det klart, at rapporten selvfølgelig siger, at der er forbundet store usikkerheder med det her, det er klart. Dvs. at det i teorien kunne blive billigere, men det kunne også blive dyrere. Så jeg vil da gerne høre, om ministeren for alvor tror på, at man med nye havmølleparker – og jeg taler ikke om nye havmølleparker i 2007, men i 2003, og som påbegyndes eller er i udbud i 2003 – kan forvente en pris, der afviger meget fra de 36 øre pr. kWh.

Vi er med på, at det her skal gå i udbud. Vi har hele tiden sagt, at vi ikke mener, man skal betale en overpris, hverken dengang prisen blev betalt over statsbudgettet, eller nu, hvor den betales af elforbrugerne. Det er vi ikke interesseret i. Men det er selvfølgelig det glade vanvid, hvis man presser prisen så hårdt, at der i realiteternes verden ikke vil blive bygget nogen kapacitet, sådan at man må ud med et nyt udbud og dermed jo i hvert tilfælde spilder 1 år.

Så jeg vil gerne have at vide, hvad ministeren selv tror på, det ligger inden for? Hvilket spænd tror ministeren selv på, at man kan realisere havmølleparker til?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu lykkedes det jo ikke at få ministeren til at sætte nogen ørebeløb på miljøbonus ved den første runde, og det gør det altså heller ikke her i dag. Jeg har sagt, at vi får et beslutningsgrundlag i forhold til en klimahandlingsplan, og så

skal vi have en drøftelse. Og vi har jo sagt – det står der i forliget, og det er det, vi gennemfører i dag – at nye møller har en markedspris. Vi kender støttebeløbet, og så skal vi have klimahandlingsplanen på bordet. Og så må vi have drøftelsen af, hvor miljøbonusen skal ligge.

Det står jo i den aftale, der er indgået den 19. juni, at der til nye, fremtidige møller, som hovedsagelig vil være havmøller, fastsættes en miljøbonus svarende til, hvad der er nødvendigt for en omkostningseffektiv opfyldelse af Danmarks internationale miljøforpligtelser sammenlignet med alternative foranstaltninger m.v., m.v.

Det er jo den diskussion, vi skal have, når vi har beslutningsgrundlagene. Og selv om jeg gerne ville, så er jeg nødt til at sige, at jeg i dag ikke kan komme med et klart bud på, hvor snittet skal ligge, for hvis jeg ikke rammer rigtigt, så får jeg et frygteligt hus, og det ønsker jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det har også lidt med havvindmøller at gøre. Jeg synes, at ministeren før, eller i hvert fald tidligere, har meldt ud, at havvindmøllerne skal udbydes på fuldt kommercielle vilkår. Jeg begynder da efterhånden at tvivle på, at det bliver tilfældet, men jeg håber, at det bliver sådan, når vi kommer frem til målstregen. Fuldt kommercielle vilkår, har ministeren sagt før.

Jeg synes altså, at hele energipolitikken er kørt fast med hensyn til vindmøller, vindmøller, vindmøller. Jeg synes ikke, man ser så meget på de alternative muligheder, f.eks. brændselsceller osv. Der bliver der hele tiden skåret ned med hensyn til de forskningstilskud osv., der gives her.

Dansk Folkeparti synes, at vi fokuserer alt, alt, alt for voldsomt på vindteknologien. Vindteknologien har jo sådan set bevist, hvad den kan, og så må vi sige, at den efterhånden altså skal klare sig selv. Vi kan ikke blive ved med at fokusere så voldsomt på én eneste teknologi med hensyn til alternativ energi.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Vi har nogle internationale klimaforpligtelser, vi skal leve op til. Når jeg valgte at aflyse havmøllepålægget på de seneste store havmølleparker, så var det, fordi regeringen havde den holdning, at det var for dyrt.

Kl. 16.50

Når vi derfor nu taler om en miljøbonus, så har vi altså nogle klimamål, vi skal ud og nå, og så taler vi altså om et loft, vi taler om et tilskud, og så taler vi om en miljøbonus. Er det billigere at gå ud og bruge midler på miljøbonus frem for at bruge dem i udlandet f.eks., så ville det være dumt, set med mine øjne, at vi så ikke brugte dem der.

Men det er klart, at vindmøllerne bliver bedre og bedre, og vi ved, at prisen for 1 kWh produceret på de større og større gør, at markedet vil nærme sig de her kommercielle vilkår, som jeg hele tiden har talt om. Og ser vi lidt ud i fremtiden, så er jeg heller ikke i tvivl om, at man kan klare sig på de her områder, for man bliver dygtigere og dygtigere på det område.

Når der så bliver talt om brændselsceller – nu skal jeg ikke åbne en helt ny debat i dag – så ved vi jo, at tid over det, der er på midlerne til forskning, så er der stadig væk midler til forskning, selv om andre her i salen har beskyldt mig for det modsatte, nemlig at der ikke var penge til at forske i det. Jeg mener, det stadig væk er vigtigt, at vi bruger midlerne, som er afsat, til hele tiden at finde nye veje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV, og KRF) mod 2 (EL).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Forholdsmæssig registreringsafgift af udenlandske leasingbiler m.v. og fritagelse af visse tivoli- og cirkuskøretøjer).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 27/11 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kl. 16.55

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Med dette lovforslag får danske statsborgere med fast bopæl i Grønland og på Færøerne mulighed for på lige fod med andre såkaldte valutaudlændinge at leje valutaudlejningsbiler uden registreringsafgift i forbindelse med ophold i Danmark af kortere varighed. Dermed skaber vi en lige konkurrence mellem danske og udenlandske biludlejningsfirmaer, hvor f.eks. tyske og svenske udlejningsfirmaer i dag har en fortrinsstilling, fordi de har mulighed for at udleje afgiftsfrie biler til danske statsborgere med bopæl i Grønland eller på Færøerne, og som derefter bliver brugt i Danmark.

Det har de, fordi danske statsborgere med fast bopæl i Grønland og på Færøerne ikke er omfattet af færdselslovens bestemmelser om registreringspligt og dermed registreringsafgift. Det problem bliver der med dette lovforslag rettet op på.

Dernæst medfører lovforslaget, at reglerne for udenlandske leasingbiler ændres, således at registreringsafgiften svarer til varigheden af den pågældende leasingperiode, hvor der i dag opkræves fuld registreringsafgift uanset den periode, som bilen er leaset i.

Med forslaget fritages også tivoli- og cirkuskøretøjer på 12 t eller derover for at betale vægtafgift. Dermed sker der en ligestilling mellem f.eks. danske og tyske cirkus- og tivolvirksomheder, hvor de tyske i dag allerede er fritaget for at betale vægtafgift.

Så man kan alt i alt sige, at der med det samlede forslag rettes op på nogle uligheder, og der sikres en mere lige konkurrence, hvad enten det gælder udlejning af biler til danske statsborgere med bopæl i Grønland og på Færøerne, eller det gælder tivoli- og cirkusvirksomheders konkurrenceevne med virksomheder i Tyskland og Holland.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jacob Buksti som ordfører.

Jacob Buksti (S):

Som det netop blev nævnt af den tidligere ordfører, implementerer det her lovforslag bl.a. konsekvenserne af en EU-dom vedrørende registre-